

SAINTS OF THE WEEK- ŚWIĘCI TYGODNIA

OCTOBER 16 – SAINT HEDWIG

It was not difficult to demonstrate charity, even if the body was clothed in silk and a tiara rested on one's head. Providing for the poor was a common practice for nobles in the Middle Ages. Even if some were motivated by a careless philanthropy, many others were inspired by a genuine piety. But whether done out of choice or obligation, this custom was the rule... and rules were meant to be broken.

THE RICHNESS OF POVERTY

St Hedwig was the exception to the rule. In the latter part of the 12th century, she was married to the Duke of Lower Silesia, Henry the Bearded. She soon became a mother, ultimately giving birth to six children.

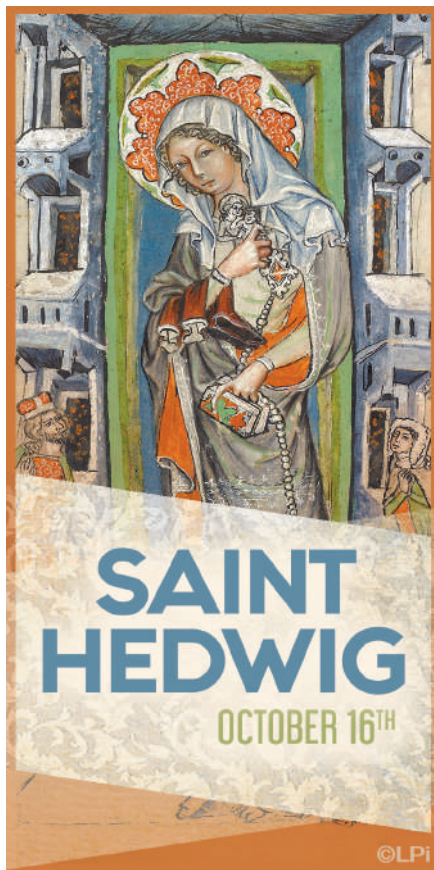
THE DUCHESS WHO BECAME A RELIGIOUS SISTER

Hedwig expressed this conviction to Gertrude, the youngest of her six children. Her life as a wife and mother had been filled with many sorrows. The duchess, who had stood by her husband and assisted him in his duty of governing, had witnessed the death of three sons and two of her three daughters. She bore her pain with composure, a result not only of the attitudes of her time and culture, but of her strong Christian faith. She found comfort in the daily life of faith and prayer.

As time passed, she found herself attracted more and more to consecrated life. After the death of her husband, entering into a monastery was a natural step for Hedwig to enter a monastery. She chose the Cistercian monastery of Trebnitz, which Hedwig herself had founded in 1202. The duchess took up the religious habit of a lay sister. When she died, on 15 October 1243, no one had any doubts: it was the death of a saint. She was formally canonized by Pope Clement IV in 1267.

Source: www.vaticannews.va

16 PAŹDZIERNIKA – ŚWIĘTA JADWIGA

Nie było trudno okazać miłosierdzie, nawet jeśli ciało było odziane w jedwab, a na głowie spoczywała tiara. Pomoc ubogim była powszechną praktyką wśród szlachty w średniowieczu. Nawet jeśli niektórych kierowała bez troska filantropia, wielu innych inspirowała prawdziwa pobożność. Jednak niezależnie od tego, czy wynikało to z wyboru, czy z obowiązku, zwyczaj ten był regułą... a reguły są po to, by je łamać.

BOGACTWO UBÓSTWA

Święta Jadwiga była wyjątkiem od reguły. W drugiej połowie XII wieku poślubiła księcia Dolnego Śląska, Henryka Brodatego. Wkrótce została matką i ostatecznie urodziła sześcioro dzieci.

KSIĘŻNA, KTÓRA ZOSTAŁA ZAKONNICĄ

Hedwiga wyraziła to przekonanie przed Gertrudą, najmłodszą ze swoich sześciorga dzieci. Jej życie jako żony i matki było pełne wielu smutków.

Księżna, która wspierała męża i pomagała mu w sprawowaniu rządów, była świadkiem śmierci trzech synów oraz dwóch spośród swoich trzech córek. Znosiła swój ból z godnością, co wynikało nie tylko z panujących w tamtych czasach poglądów i kultury, ale także z jej silnej wiary chrześcijańskiej. Pocieszenie znajdowała w codziennym życiu pełnym wiary i modlitwy.

Z upływem czasu coraz bardziej pociągało ją życie konsekrowane. Po śmierci męża wstąpienie do klasztoru było dla Jadwigi naturalnym krokiem. Wybrała klasztor cystersów w Trebnitz, który sama założyła w 1202 roku. Księżna przybrała habit siostry świeckiej. Kiedy zmarła 15 października 1243 roku, nikt nie miał wątpliwości: była to śmierć świętej. Została oficjalnie kanonizowana przez papieża Klemensa IV w 1267 roku.

Źródło: www.vaticannews.va